

An illustration of a family of three walking towards the right. A woman in a blue dress carries a pink suitcase with an orange square. A young girl in a pink polka-dot dress carries a pink suitcase with a yellow diamond and a blue square. A man in a striped shirt and shorts carries a large orange suitcase with a blue square and a green square. The background is a light blue sky with white clouds. The text 'Ilustrovala Zuzana Rusínová' is written in the upper right corner.

Ilustrovala
Zuzana Rusínová

Cestování s Velrybou

A stylized illustration of a town with houses and a river. The houses are represented by simple shapes with colored roofs and windows. A blue river flows through the foreground. The background is a light blue sky with white clouds.

Eva Papoušková

albatros

Cestování s Velrybou

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.albatros.cz
www.albatrosmedia.cz

Eva Papoušková

Cestování s Velrybou – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Cestování s Velrybou

Eva Papoušková

Ilustrovala
Zuzana Rusínová

Albatros

S láskou tátovi, který řídil.

© Eva Papoušková, 2014

Illustrations © Zuzana Rusínová, 2014

ISBN tištěné verze 978-80-00-08041-3

ISBN e-knihy 978-80-00-08042-0 (1. zveřejnění, 2026) (ePDF)

I.

Hlemýžd' má na zádech ulitu. Když potřebuje, tak se schová do domečku. Ale Terka, která si ze všeho nejraději hrála na zahradě jejich opravdického úvalského domku, měla o hlemýždě velkou starost. Co když je ve svém malém domku do spirály namačkaný? Ani kuchyň, chudák hlemýžd', nemá. A paní hlemýždě s ním nebydlí v ložnici, ale má na zádech svůj vlastní byt... Rozhodla se zařídit pro ně lepší bydlení. Plechovou krabici od čaje vyložila listím a travou a naskládala do ní celou hlemýždí rodinu. Krabici potom odnesla do mamčinovy zeleninové zahrádky, aby si hlemýždi mohli odskočit na svačinu, kdykoliv dostanou hlad.

Terka bydlela se svou maminkou, tátou a staršími sourozenci Emou a Tomášem v domku s červenou střechou na kraji vesnice. Domek to byl tak akorát, maminka říkala, že víc oken na umývání a víc podlah na utírání by jí už vadilo. Terka bydlela v pokojíku s chytrou Emou, která už chodila do třetí třídy a měla svůj psací stůl. Nechtěla k němu Terku pouštět, protože na něm měla pořád nějaké učení. Byla děsně důležitá.

„Hlemýžd' je hermafrodit. To znamená tatka a mamka v jednom,“ poučovala Terku. Terce to bylo jedno a šla si kreslit k mamince do kuchyně. Bylo to příjemné, protože maminka při vaření vyprávěla pohádky a zpívala, to aby překřičela basovou kytaru, na kterou hrál ve svém pokoji nejstarší bratr

Tomáš. Byl už velký, dvanáct mu bylo a říkal, že příští Vánoce bude potřebovat holicí strojek, jako má tatínek. Maminka si ze všeho nejvíc přála, aby se naučil noty.

Tatínek chodil každý den do továrny a v sobotu a v neděli kutil ve stodole. Uměl kutit moc dobře, vyrobil Terce z plechu báječné bábovičky. Krásně se zařezávaly do písku a šla s nimi krájet i hadice na zahradě, takže si Terka udělala spoustu gumových zelených prstýnků. Když šla ale maminka večer kropit, z hadice ne a ne téct voda. Maminka šla po hadici zpátky ke kohoutku a v polovině cesty našla prstýnky. Strašně se rozčílila a bábovky schovala. Tatínek byl zklamaný, ale maminka mu vysvětlila, že se to dítě mohlo říznout.

Tatínek zabručel, že nebezpečí je součást života, ale maminka si trvala na svém.

Terce to ani moc nevadilo, protože měla spoustu jiných hraček a hlavně hlemýždě. Taky měli psa, jmenoval se Kolumbus po slavném objeviteli Ameriky. Možná i kvůli tomu jménu se Kolumbus ze všeho nejradši toulal po vesnici a navštěvoval cizí vzdálené psy. Maminka pak byla nervózní a Kolumba hledala po psích útulcích. Jednou totiž Kolumbus nastoupil v Úvalech do vlaku a vystoupil až na Masarykově nádraží v Praze. Neměl lístek, jenom ten s telefonním číslem za obojkem a mamince pak volala policie. Maminka se strašně lekla, pro Kolumba jela a večer mu v kuchyni za trest četla

nahlas novinové články o toulavých psech, se kterými to špatně dopadlo.

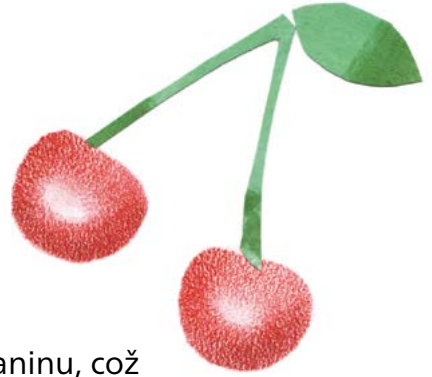
Někdy u nich doma bylo pěkně rušno, najednou hrála kytara, tatínek ve stodole pouštěl pilu cirkulárku, Ema křičela, že nemůže na svém stole najít pastelky, a Terka se dívala na pohádku v televizi, při které Kolumbus štěkal na prince, protože se mu nelíbil jeho baret. V takovém rámusu odcházela maminka do své zeleninové zahrádky, tiše sbírala hlemýždě a dívala se na oblohu, na které letadlo, co letělo někam do dálky, nechalo bílostříbrnou linku. Maminka si říkala, jak by to bylo krásné někam letět, bydlet tam v hotelu a dívat se na moře. To maminka nemohla, protože tatínek povídal, že je jich v rodině moc a peněz málo.

Když to jednou řekl před maminičinou maminkou, klánovickou babičkou, u které byly doma figurky, co se na ně nesmělo sahat, protože by se rozbily, řekla babička: „To by se taky někteří manželé museli víc snažit!“ A tatínek se zastyděl, až zčervenal, a šli rychle domů, ani jablkový závin nedojedli.

Jak tak šli přes les kolem trati a Ema s Tomášem šermovali klacky jako rytíři a Terka podél cesty sbírala šišky, dostal tatínek ohromný nápad. Dostal ho zrovna, když Terka našla místo šišky dalšího hlemýždě a pyšně tatínkovi ukázala jeho krásnou ulitu. Tatínek ji pochválil, ale o svém nápadu neřekl nikomu, ani mamince, která šla smutně a trochu unaveně vzadu. Věděl, že je to nápad s velkým N, a tím pádem veliké tajemství. Všechny překvapí, okouzlí a potěší a nikdy na něj nezapomenou a budou si ho připomínat až do konce života. A tatínek konečně přestal rudnout z klánovické babičky a začal se tiše usmívat. Šel a vzal maminku za ruku, aby jí pomohl jít dál.

II.

Dozrávaly třešně. Terka měla malý žebřík a košík a natrhala mamince spoustu velikých červených třešní na bublaninu, což je koláč s třešněmi nahoře. Terka se dívala do trouby, aby si nenechala ujít, jak bublanina bublá a nadskakuje a nádherně voní, a už se těšila, jak ho bude ukusovat a zároveň plivat pecky ven. Jenže v tu chvíli se rozštěkal na dvorku Kolumbus, ozval se rachot motoru a pak bouchnutí vrat od stodoly. Maminka s Terkou vyběhly před dům, ale to, co viděly, byl jen tatínek, který stál opřený o stodolu a tajuplně se usmíval.

„Ode dneška až do odvolání je vstup do stodoly zakázaný,“ řekl. Terce to připadalo zvláštní a samozřejmě by velice ráda věděla, co tatínek ve stodole schovává.

„Překvapení, překvapení,“ smál se tatínek, a aby ukázal, že je to překvapení skutečně vzácné, zamkl stodolu na veliký zámek.

Maminku to velice udivilo, ale neměla čas vůbec něco říkat, protože utíkala zpátky do kuchyně, aby vytáhla z trouby upečenou bublaninu. Tatínek šel za maminkou, protože horkou bublaninu miluje.

A Terka hned obešla stodolu, protože věděla, kde je v její stěně dírka po vypadlém dřevěném suku. Dá se jí dívat dovnitř a Terka uvidí to tatínkovo překvapení! Jenže, když došla k díře a podívala se skrz, nebylo vidět vůbec nic, protože ji zevnitř někdo zatloukl prkýnkem. Terka z toho byla celá pať. Co když má tatínek uvnitř něco fantastického, jako třeba velrybu v bazénu?

„Velrybu raději ne,“ řekla maminka s obavou, „kdyby byla dravá, mohla by nám sežrat psa.“ Ale tatínek se jenom smál a říkal, že nikdo neuhodne, co je uvnitř.

„Dejte mi měsíc. Potom překvapení odhalím!“

Když přišli Tomáš a Ema ze školy, byl už tatínek zavřený ve stodole a zevnitř se ozývaly podivné rány. Tomáš a Ema zkoušeli vývrtkou udělat jinou díru do stěny stodoly, ale viděla je maminka, která řekla:

„Tak to by nebylo fér, vážení,“ a vývrtku jim zabavila.

Ze stodoly se ozývaly rány. Přišel si stěžovat soused pan Kohoutek, který nemohl po obědě spát. Maminka mu nabídla bublaninu a přiznala, že tatínek chystá překvapení. Pan Kohoutek byl důchodce a překvapení měl velice rád. Šel a zaklepal na stodolu. K překvapení všech ho tatínek do stodoly pustil, ale dveře za ním hned zamkl, aby se tam nemohl dostat nikdo další. Tomáše to rozzlobilo.

„Pan Kohoutek je cizí a může do stodoly a my ne?! To není spravedlivý,“ řekl a bouchnul dveřmi svého pokoje.

„To je strašný!“ křikla Ema a bouchla dveřmi holčičího pokoje. Terka dupla nohou, znovu otevřela dveře svého a Emina pokoje a taky s nimi na protest ještě jednou bouchla.

To už měla maminka všeho toho rámusu dost a šla si prohlížet knížku se slavnými obrazy. To dělala vždycky, když potřebovala, aby ji uklidnily barvy. Maminka kdysi studovala dějiny umění, ale pak potkala tatínka a řekla mu, že studium počká, protože tatínek je důležitější. Klánovická babička se zlobila, ale pak ji to přešlo, protože řekla, že proti lásce jeden nic nenadělá... Maminka se ke knize ráda vracela a vyprávěla Terce, že každý dobrý obraz je okno do jiného světa. Terka si představovala okno na stodole, kterým by bylo vidět, co tam tatínek – teď už s panem Kohoutkem – vlastně kutí...

Když byl tatínek v práci, visel na stodole zámek. Jakmile přišel domů, zamkl se ve stodole, pouštěl dovnitř jen pana Kohoutka,

a když přišel k večeři, moc nemluvil a už vůbec neodpovídal na dotazy týkající se stodoly. Terka to už nemohla vydržet, a tak jednoho dne přišla po večeři za tátou, položila mu hlavu na rameno a povídá:

„Kdy už to překvapení bude, tati?“

Ale tatínek se jenom usmál a tajemně řekl:

„Kdo si počká, ten se dočká...“ A bylo.

Kromě toho, že se ze stodoly po nocích linuly velmi podivné zvuky a škvírami mezi prkny občas zablikalo modré světlo, začaly se v domě ztrácet různé věci. Například zmizel vysavač. Maminka, která ráda uklízela, z toho byla nervózní. Vysavač není pecka od třešně, ten se nemůže jen tak ztratit. Také není jako Kolumbus, že by odjel na návštěvu k jinému vysavači. Vysavač se nikdy neztrácí. Spí v komoře a vycucává prach po domě. Bylo zvláštní, že zmizel, a ještě podivnější bylo, že se za dva dny vrátil sám do komory. Ale byl bez chobotu, totiž bez hadice. Maminka byla rozčilená a důrazně se všech členů rodiny ptala, zda s tím nemají něco společného. Nejvíc podezřívala Terku, jestli si zase nepotřebovala nařezat kroužky, ale Terka měla tentokrát svědomí čisté. Tomáš si všiml, že když se maminka ptala, uhnul tatínek pohledem a předstíral, že musí jít rychle do koupelny. Tomášovi to bylo podezřelé a hned řekl mamince, že si myslí, že za zmizením hadice od vysavače možná stojí tatínek. Maminka trochu zbledla, zeptala se jich, jestli nechtějí zmrzlinu, kterou samozřejmě chtěli, a už se na vysavač nevyptávala.

Pak se ale stalo něco mnohem horšího.

Zmizela maminčina knihovnička. Vedle postele zůstaly knihy úhledně vyrovnané do komínků, ale skříňka byla pryč. Mamince došla trpělivost a zavřela se s tatínkem v koupelně. To se dělo vždycky, když děti neměly slyšet, co si dospělí povídají. Tomáš, Ema i Terka rychle běželi a přiložili ucho ke dveřím, aby se pokusili zjistit, oč tady běží, protože těch tajností kolem už bylo trochu moc. Tatínek říkal něco jako:

„No bůž, vždyť to byla jen dřevěná skříňka, Danuško... přece nezkazíš dětem překvapení!“

A maminka volala:

„Proboha, co sis to vymyslel, Petře, v čem teď budu mít knížky!“

Tatínek se totiž jmenoval Petr a maminka Dana a jménem se oslovovali, jen když šlo do tuhého. Pak už děti neslyšely nic, protože maminka pustila vodu. Voda zurčela do vany a bylo po vyzvídání. Ale maminka vyšla za chvíli z koupelny spokojená a přesvědčená, že od nynějška už se z domu neztratí nic a tatínek vyšel s červenýma ušima, protože se styděl za vysavač a knihovnu, protože je měl na svědomí ON.

Maminka si knihy dala do krabice a dál používala na úklid jen koště, ale ze stodoly se nepřestávaly ozývat podivné rány a tajemné zvuky. Terce pořád vrtalo hlavou, co tatínek ve stodole dělá a stejně jako bratr a sestra netrpělivě čekala, až jim to překvapení ukáže. Najednou Tomáš povídá:

„Myslím, že je to něco, co dostaneme za vysvědčení!“

A Terka velice zesmutněla, protože ji žádné vysvědčení nečekalo, a tak se bála, že to překvapení bude jenom pro Tomáše a pro Emu.

Když se ve škole rozdává vysvědčení, znamená to, že začnou prázdniny. A ty letní byly nádherně dlouhé a bylo jasné, že se děti budou chodit koupat do úvalského koupaliště a budou v lese hrát na schovávanou a různé další zábavné hry jako třeba na hledání pokladu, že se vzadu na zahradě udělá hromada klestí na táborák a opékání buřtů a pak budou potmě běhat kolem domu a svítit si do obličeje zesponu baterkou, což je zvlášť strašidelné. A maminka je nepožene brzy do postele, protože se druhý den ráno nemusí vstávat do školy.

Poslední školní den Tomáš tak spěchal domů, že vysvědčení zapomněl v lavici a paní učitelka za ním musela vyběhnout až před školu. Ema to svoje nikde nezapomněla, byly na něm totiž samé

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy **Cestování s Velrybou**.
Pokud se Vám ukáзка líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.